

EEN WOORD TEN AFSCHEID AAN DEN HEER
A. A. VAN PELT LECHNER, BIBLIOTHE-
CARIS AAN DE RIJKS HOOGERE LAND-
TUIN- EN BOSCHBOUWSCHOOL.

Toen de vroegere bibliothecaris, wijlen de Heer C. Honigh, zijn ambt had neergelegd, werd hij opgevolgd door den Heer A. A. van Pelt Lechner, die zich van 1899 af tot op heden op verdienstelijke wijze van zijne taak heeft gekwet.

Had de Heer Honigh de leiding der bibliotheek naast zijn leeraarschap op zich genomen, de Heer van Pelt Lechner kon zich geheel aan de boekerij wijden en hij heeft haar dan ook gedurende zijne ongeveer zeventienjarige ambtsvervulling met zijn volle krachten gediend.

Aldoor heeft hij zich beijverd te voldoen aan de eischen, die aan den bibliothecaris onzer inrichting mogen gesteld worden. Het is hem gelukt, zoowel de belangen der studenten als die van de leeraren tot hun recht te doen komen en de bibliotheek tevens in ruime mate ten algemeenen nutte te doen strekken. Geheel in overeenstemming met het standpunt, dat de Wageningsche school inneemt ten aanzien van de wetenschappelijke ontwikkeling van de bodemcultuur in Nederland en Koloniën, heeft hij de bibliotheek gestempeld tot eene centrale landbouwbibliotheek, die in ruime mate bevorderlijk is aan de verbreiding van kennis in landbouwzaken.

Als een zeer gewichtig deel van zijn taak heeft hij het steeds beschouwd, met andere bibliotheken en met wetenschappelijke lichamen betrekkingen aan te knopen en te onderhouden en zoo had hij eene zeer uitgebreide wisselwerking tusschen deze en onze inrichting in 't leven geroepen.

Zoo kon hij als voorlichter en bemiddelaar optreden bij het opsporen van literatuur over onderwerpen van velerlei aard, en ieder onzer heeft hij hierdoor op zijn beurt aan zich verplicht. Zijne beminnelijke persoonlijke eigenschappen traden dan naar voren: steeds was hij bereid ons met raad en daad ter zijde te staan en hij rustte niet, vóór

hij onze wenschen had bevredigd. Gaarne richtten wij onze schreden naar zijne eenvoudige werkkamer, in de overtuiging dat ons verzoek om hulp een gunstig onthaal zou vinden.

Van Pelt Lechner heeft onder minder gunstige omstandigheden zijn werk moeten verrichten.

De slechte huisvesting van de boekerij op de zolderverdieping van het oude schoolgebouw, waar menig werk schade geleden heeft en waar, om ruimte te winnen, telkens en telkens weer verschikkingen moesten plaats hebben, heeft hem veel ergernis bezorgd. Gebrek aan personeel veroorzaakte, vooral in den beginne, dat de bibliotheek niet zooveel nut bracht als hij meende te mogen verwachten. Een eigen kamer heeft hij geruimen tijd moeten ontberen. De leeskamer was aanvankelijk zeer bekrompen en slecht gelegen. Wel is door zijn invloed in latere jaren eenige verbetering ingetreden, doch de toestand is in vele opzichten gebrekkig gebleven. Reeds voor jaren is een plan voor een afzonderlijk bibliotheekgebouw met zijn medewerking ontworpen, maar de voldoening, dit gebouw te zien verrijzen, is hem niet te beurt gevallen.

Niettemin is onder de bekwame leiding van onzen scheidenden vriend veel bereikt. De boekerij heeft aan belangrijkheid zeer gewonnen, er heerscht systeem en orde en groot is thans het nut, dat ze afwerpt.

Reeds meer dan eens hebben we moeten vreezen dat van Pelt Lechner zijn ambt zou neerleggen, niet omdat hij geen bevrediging meer vond in zijn werk, maar om redenen van gezondheid. Eindelijk hebben tot ons aller leedwezen deze redenen hem tot heengaan genoopt.

Nu hij op het punt staat ons te verlaten, zij hem een woord van hulde gebracht voor alles wat hij voor onze inrichting en voor ons allen gedaan heeft.

In onderstaande regelen heeft hij op verzoek van den Raad van bestuur een beknopt overzicht gegeven van de ontwikkeling der bibliotheek onder zijne leiding. Het is een zeer sober en zuiver zakelijk verslag, zijn persoon blijft bescheiden achterwege.

Moge het mij gelukt zijn, zijne verdiensten eenigermate in het licht te stellen.

L. BROEKEMA.

Wageningen, 6 Sept. 1916.